

“मीठे बच्चे- तिमी मनसा-वाचा-कर्मणा धेरै खुसीमा रहनु छ, सबैलाई खुसी पार्नु छ, कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन।”

प्रश्न:- डबल अहिंसक बन्ने बच्चाहरूले कुनचाहिँ ध्यान राख्नु छ?

उत्तर:- (१) ध्यान राख्नु छ- यस्तो कुनै वचन मुखबाट ननिस्कियोस् जसबाट कसैलाई दुःख पुगोस् किनकि बोलीद्वारा दुःख दिनु पनि हिंसा हो। (२) हामी देवता बन्नेवाला हौं, त्यसैले चालचलन धेरै रोयल हुनुपर्छ। खान-पान न धेरै उच्च, न निम्न होस्।

गीत:- निर्बल से लडाई बलवान की.....

ओम् शान्ति। प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूलाई बाबाले दिनहुँ सुरुमा नै सम्झाउनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बस अनि बाबालाई याद गर। भन्ने गर्छन् नि- अटेन्शन प्लोज! बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- एक त अटेन्शन देऊ बाबातर्फ। बाबा कति मीठो हुनुहुन्छ, उहाँलाई भनिन्छ प्यारको सागर, ज्ञानको सागर। त्यस्तै तिमी पनि प्यारो बन्नु पर्छ। मनसा-वाचा-कर्मणा हरेक कुरामा तिमी खुसी रहनु पर्छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। बाबाले पनि कसैलाई दुःखी बनाउनु हुन्न। बाबा आउनु भएको हो नै सुखी बनाउनु। तिमीले पनि कुनै प्रकारको, कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। कुनै पनि यस्तो कर्म गर्नु हुँदैन। मनसामा पनि आउनु हुँदैन। तर यो अवस्था अन्तिममा हुन्छ। केही न केही कर्मेन्द्रियहरूद्वारा भूल हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झन्छौ, अरूलाई पनि आत्मा भाइ देख्छौ भने फेरि कसैलाई दुःख दिने छैनौ। शरीर नै नदेखेपछि दुःख कसरी दिने? यसमा गुप्त मेहनत छ। यो सारा बुद्धिको काम हो। अहिले तिमी पारस बुद्धिका बनिरहेका छौ। तिमी जब पारसबुद्धिका थियौ, त्यतिबेला तिमीले धेरै सुख देख्यौ। तिमी नै सुखधामको मालिक थियौ नि। यो हो दुःखधाम। यो त धेरै साधारण छ। त्यो शान्तिधाम हो हाम्रो प्यारो घर। फेरि त्यहाँदेखि पार्ट खेलन आयौ, दुःखको पार्ट धेरै समय खेल्यौ, अब सुखधाममा जानु छ त्यसैले एक-अर्कालाई भाइ-भाइ सम्झनु पर्छ। आत्मा, आत्मालाई दुःख दिन सक्दैन। आफूलाई आत्मा सम्झेर आत्मासँग कुरा गर्नु छ। आत्मा नै तत्त्वमा विराजमान छ। यो पनि शिवबाबाको रथ हो नि। बच्चीहरूले भन्छन्- हामीले शिवबाबाको रथलाई शृंगार गर्छौ, शिवबाबाको रथलाई खुवाउँछौ। अनि शिवबाबाको नै याद रहन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ नै कल्याणकारी बाबा। भन्नुहुन्छ- मैले ५ तत्त्वहरूको पनि कल्याण गर्छु। त्यहाँ कुनै पनि चीजले कहिल्यै दुःख दिँदैन। यहाँ त कहिले तूफान, कहिले ठण्डी, कहिले के भइरहन्छ। त्यहाँ त सदाबहार मौसम रहन्छ। दुःखको नाम हुँदैन। त्यो हो नै स्वर्ग। बाबा आउनु भएको छ- तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु। उच्च भन्दा उच्च भगवान हुनुहुन्छ, उच्च भन्दा उच्च बाबा, उच्च भन्दा उच्च सुप्रीम टिचर पनि हुनुहुन्छ। त्यसैले अवश्य उच्च भन्दा उच्च नै बनाउनु हुन्छ नि। तिमी यस्ता लक्ष्मी-नारायण थियौ नि। यो सबै कुरा बिर्सियो। यो बाबा नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ। ऋषि-मुनि आदिसँग सोध्दथे- तपाईंले रचयिता र रचनालाई जान्नु भएको छ? अनि उनले नेती-नेती भनिदिन्थे। वास्तवमा उनको पासमा यो ज्ञान नै थिएन भने फेरि परम्परा कसरी चलन सक्छ? बाबा भन्नुहुन्छ- यो ज्ञान मैले अहिले नै दिन्छु। तिम्रो सदगति भएपछि फेरि ज्ञानको आवश्यकता हुँदैन। दुर्गति नै हुँदैन। सत्ययुगलाई भनिन्छ सदगति। यहाँ छ दुर्गति। तर यो पनि कसैलाई थाहा छैन- हामी दुर्गतिमा छौं। बाबाको लागि गायन गरिन्छ- लिबरेटर, गाइड, खिवैया। विषय सागरबाट सबैको नाउ पार लगाउनु हुन्छ, त्यसलाई भनिन्छ क्षीरसागर। विष्णुलाई क्षीर सागरमा देखाउँछन्। यो सबै हो भक्ति मार्गको गायन। ठूलो-ठूलो तलाउ हुन्छ, जसमा विष्णुको ठूलो चित्र देखाउँछन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमीले नै सारा विश्वमा राज्य गरेका हौ। अनैक पटक हार खाँथौ अनि विजयी बन्थौ। बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजयी बनेपछि तिमी जगतजित बन्छौ, त्यसैले खुसीले बन्नु पर्छ नि। ठीक छ, गृहस्थ व्यवहारमा, प्रवृत्ति मार्गमा बस तर कमल फूल समान पवित्र रहने गर। अहिले तिमी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ। समझमा आउँछ- यो हो काँडाहरूको जंगल। एक अर्कालाई कति दिक्क पार्छन्, कुट्छन्। बाबाले प्यारा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- तिमीहरू सबैको अब वानप्रस्थ अवस्था हो। साना-ठूला सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो। तिमीले वाणीदेखि टाढा ज्ञानको लागि पढ्छौ नि। तिमीलाई अहिले सदगुरु मिल्नु भएको छ। उहाँले तिमीलाई वानप्रस्थमा लैजानुहुन्छ। यो हो विश्व विद्यालय। भगवानुवाच छ नि। म तिमीलाई राजयोग सिकाएर राजाहरूको राजा बनाउँछु। जो पूज्य राजाहरू थिए, उनै फेरि पुजारी राजाहरू बन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! राम्रोसँग पुरुषार्थ गर। दैवीगुण धारण गर। ठीकै छ

खाऊ, पिऊ, श्रीनाथ द्वारेमा जाऊ। त्यहाँ घिउको माल धेरै मिल्छ, घिउका कुवा नै बनेका छन्। खान्छन् फेरि कसले? पुजारी। श्रीनाथ र जगन्नाथ दुवैलाई काला बनाएका छन्। जगन्नाथको मन्दिरमा देवताहरूका फोहोरी चित्र छन्, त्यहाँ चामलको हाण्डा बनाउँछन्। त्यो पाकेपछि ४ भाग हुन्छ। केवल चामलको नै भोग लाग्छ किनकि अहिले साधारण छौं नि। यतातिर गरिब र त्यतातिर धनवान। अहिले त हेर कति गरिब छन्। खान-पिउनको लागि केही मिल्दैन। सत्ययुगमा त सबैथोक हुन्छ। बाबाले आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। शिवबाबा धेरै मीठो हुनुहुन्छ। उहाँ त हुनुहुन्छ निराकार, प्यार आत्मालाई गरिन्छ नि। आत्मालाई नै बोलाइन्छ। शरीर त जलिसक्यो। उसैको आत्मालाई बोलाउँछन्, दियो बाल्छन्। यसबाट सिद्ध हुन्छ आत्मालाई अँध्यारो हुन्छ। आत्मा हो नै शरीर रहित, फेरि अन्धकार आदिको कुरा कसरी हुन सक्छ? त्यहाँ यस्ता कुरा हुँदैनन्। यो सबै हो भक्ति मार्ग। बाबाले कति राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। ज्ञान धेरै मीठो छ। यसमा आँखा खोलेर सुन्नु पर्छ। बाबालाई त देख्नु छ नि। तिमीले जानेका छौं— शिवबाबा यहाँ विराजमान हुनुहुन्छ, त्यसैले आँखा खोलेर बस्नु पर्छ नि। बेहदका बाबालाई देख्नु पर्छ नि। सुरुमा बच्चीहरू बाबालाई देखासाथै ध्यानमा जान्थे। आपसमा पनि बसी-बसी ध्यानमा जान्थे। आँखा बन्द गरेर दौडिरहन्थे। कमाल त थियो नि। बाबाले सम्झाइरहनुहुन्छ— एक-अर्कालाई देख्यौं भने यस्तो सम्झ— म आत्मा भाइले आत्मासँग कुरा गर्छु, भाइलाई सम्झाउँछु। तिमीले बेहदका बाबाको राय मान्दैनौ? तिमी यो अन्तिम जन्म पवित्र बन्यौं भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। बाबाले धेरैलाई सम्झाउनु हुन्छ। कसैले त तुरुन्तै भनिदिन्छन्— बाबा म अवश्य पवित्र बन्छु। पवित्र रहनु त राम्रो हो। कुमारी पवित्र हुँदा सबैले उनलाई ढोग्छन्। विवाह गरेपछि पुजारी बन्छिन्। उनले सबैलाई ढोग्नुपर्ने हुन्छ। त्यसैले पवित्रता राम्रो हो नि। पवित्रता छ भने शान्ति, समृद्धि पनि हुन्छ। सारा आधार पवित्रतामा छ। बोलाउँछन् पनि— हे पतित-पावन आउनुहोस्। पावन दुनियाँमा रावण नै हुँदैन। त्यो हो नै रामराज्य, सबै मिलेर रहन्छन्। धर्मको राज्य हो फेरि रावण कहाँबाट आयो? रामायण आदि कति प्रेमले सुनाउँछन्। यो सबै हो भक्ति। बच्चीहरू साक्षात्कारमा डान्स गर्न थाल्छन्। सत्यको नाउको त गायन छ— हल्लिन्छ तर डुब्दैन। अरु कुनै सत्सङ्गमा जान मनाही गर्दैनन्। यहाँ कति रोक्छन्। बाबाले तिमीलाई ज्ञान दिनुहुन्छ। तिमी बन्छौ बी.के.। ब्राह्मण त अवश्य बन्नु छ। बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला त्यसैले अवश्य हामी पनि स्वर्गको मालिक हुनुपर्छ। हामी यहाँ नर्कमा किन परेका छौं? अहिले समझमा आउँछ— पहिला हामी पनि पुजारी थियौं, अब फेरि पूज्य बन्छौं, २१ जन्मको लागि। ६३ जन्म पुजारी बन्यौं, अब फेरि हामी पूज्य, स्वर्गको मालिक बन्छौं। यो हो नरबाट नारायण बन्ने ज्ञान। भगवानुवाच— म तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु। पतित राजाहरूले पावन राजाहरूलाई नमन, वन्दना गर्छन्। हरेक महाराजाको महलमा मन्दिर अवश्य हुन्छ। त्यो पनि राधे-कृष्णको या लक्ष्मी-नारायणको या राम-सीताको। आजकल त गणेश, हनुमान आदिको पनि मन्दिर बनाइरहन्छन्। भक्ति मार्गमा कति अन्धश्रद्धा छ। अहिले तिमीले बुझेका छौं— वास्तवमा हामीले राजाई गर्यौं फेरि वाम मार्गमा गिर्छौं। अब बाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिमी यो अन्तिम जन्म हो। प्यारा बच्चाहरू! पहिला तिमी स्वर्गमा थियौ। फेरि झर्दै-झर्दै तल आइपुगेका छौ। तिमीले भन्छौ— हामी धेरै उच्च थियौं फेरि बाबाले हामीलाई उच्च चढाउनु हुन्छ। हामी हरेक ५ हजार वर्षपछि आएर पढ्छौं। यसलाई भनिन्छ— विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। सारा विश्वमा तिमी राज्य हुन्छ। गीतमा पनि छ नि— बाबा हजुरले यस्तो राज्य दिनुहुन्छ, जसलाई कसैले छिन्न सक्दैन। अहिले त कति विभाजन छ। पानीको लागि, जमीनको लागि झगडा चलिरहन्छ। आ-आफ्नो प्रान्तको सम्हाल गरिरहन्छन्। गरिएन भने त बदमासहरूले ढुङ्गा हान्न थाल्छन्। उनीहरूले सम्झन्छन्— यी नव जवान पहलवान बनेर देशको रक्षा गर्नेछन्। त्यो बहादुरी अहिले देखाइरहन्छन्। दुनियाँको हालत हेर कस्तो छ। रावण राज्य हो नि।

बाबा भन्नुहुन्छ— यो हो नै आसुरी सम्प्रदाय। तिमी अहिले दैवी सम्प्रदायका बनिरहेका छौ। देवताहरू र असुरहरूको फेरि लडाई कसरी हुन सक्छ? तिमी त डबल अहिंसक बन्छौ। उनीहरू हुन् डबल अहिंसक। देवी-देवताहरूलाई डबल अहिंसक भनिन्छ। अहिंसा परमो देवी-देवता धर्म भनिन्छ। बाबाले सम्झाउनु भयो— कसैलाई बोलीद्वारा दुःख दिनु पनि हिंसा हो। तिमी देवता बन्छौ त्यसैले हरेक कुरामा रोयल्टी हुनु पर्छ। खान-पान आदि न धेरै उच्च, न धेरै हल्का। एकरस। राजा आदि धेरै कम बोल्छन्। प्रजाको पनि राजामा धेरै प्यार हुन्छ। यहाँ त हेर के भइरहेको छ। कति आन्दोलन छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जब यस्तो हालत हुन्छ तब म आएर विश्वमा शान्ति बनाउँछु। सरकार चाहन्छ— सबै मिलेर एक होउन्। हुन त सबै भाइ-भाइ हुन् तर यो त खेल हो नि। बाबा

बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— तिमीले कुनै फिक्री नगर। अनाजको अहिले अभाव छ। त्यहाँ त अनाज यति हुन्छ, विना पैसा जति चाह्यो त्यति मिलिरहन्छ। अहिले त्यो दैवी राजधानी स्थापना गरिरहेको छ। मैले स्वास्थ्यलाई पनि यस्तो बनाइदिन्छु, जसले गर्दा कहिल्यै कुनै रोग हुँदैन, ग्यारेन्टी छ। चरित्र पनि मैले यी देवताहरूको जस्तो बनाउँछु। जस्तो-जस्तो मन्त्री हुन्छ, त्यसैगरी उनलाई सम्झाउन सक्छौ। युक्तिसँग सम्झाउनु पर्छ। विचार लेख्न लगाउँदा धेरै राम्रो लेख्छन्। तर तपाईं पनि त बुझ्नुहोस् भन्यौ भने भन्छन्— फुर्सत छैन। ठूला व्यक्तिहरूले केही बोले भने गरिबहरूको पनि भलो हुन्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— अहिले सबैको शिरमा काल खडा छ। आज, भोलि भन्दा भन्दै कालले खाइदिन्छ। तिमी कुम्भकर्ण जस्तै बनेका छौ। बच्चाहरूलाई सम्झाउँदा धेरै मजा पनि आउँछ। बाबाले नै यो चित्र आदि बनाउन लगाउनु भएको हो। दादालाई कहाँ यो ज्ञान थियो र। तिमीलाई वर्सा लौकिक र पारलौकिक बाबासँग मिल्छ। अलौकिक बाबाबाट वर्सा मिल्दैन। यी त दलाल हुन्, यिनको वर्सा होइन। प्रजापिता ब्रह्मालाई याद गर्नु छैन। मबाट त तिमीलाई केही पनि मिल्दैन। म पनि पढ्छु, वर्सा हुन्छ नै एक हदको, अर्को बेहदका बाबाको। प्रजापिता ब्रह्माले के वर्सा दिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर, यो त रथ हो नि। रथलाई त याद गर्नु छैन नि। उच्च भन्दा उच्च भगवान भनिन्छ। बाबाले आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। आत्माले नै सबैथोक गर्छ नि। एउटा देह छोडेर अर्को लिन्छ। जस्तै सर्पको उदाहरण छ। कुमालकोटी पनि तिमी हो। ज्ञानको भूँ-भूँ गर। ज्ञान सुनाउँदै-सुनाउँदै तिमीले कसैलाई पनि विश्वको मालिक बनाउन सक्छौ। बाबा, जसले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ, यस्तो बाबालाई किन याद गर्दैनौ? अहिले बाबा आउनु भएको छ भने वर्सा किन लिँदैनौ? यस्तो किन भन्छौ— फुर्सत मिल्दैन। राम्रा-राम्रा बच्चाहरूले त सेकेण्डमा बुझ्छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— मानिसहरूले लक्ष्मीको पूजा गर्छन्, अब लक्ष्मीबाट के मिल्छ र अम्बाबाट के मिल्छ? लक्ष्मी त हुन् स्वर्गकी देवी। उनीसँग पैसाको भीख माग्छन्। अम्बाले त विश्वको मालिक बनाउँछिन्। सबै कामना पूरा गरिदिन्छिन्। श्रीमतद्वारा सबै कामना पूरा हुन्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कुनै भूल नहोस्। यसको लागि म आत्मा हुँ, यो स्मृति पक्का गर्नु छ। शरीरलाई देख्नु छैन। एक बाबातर्फ अटेन्शन दिनु छ।

२) अहिले वानप्रस्थ अवस्था हो त्यसैले वाणीदेखि टाढा जाने पुरुषार्थ गर्नु छ, पवित्र अवश्य बन्नु छ। बुद्धिमा रहोस्— सत्यको नाउ हल्लिन्छ, तर डुब्दैन... त्यसैले विघ्नहरूसँग डराउनु हुँदैन।

वरदान:- अहम् र वहम् (शंका)लाई समाप्त गरेर रहमदिल बन्ने विश्व कल्याणकारी भव जस्तोसुकै अवगुणवाला, कडा संस्कारवाला, कम बुद्धिवाला, सदा ग्लानि गर्ने आत्मा होस्, तर जो रहमदिल विश्व कल्याणकारी बच्चा छन् उनीहरू सर्व आत्माहरूप्रति लफुलको साथै लवफुल हुन्छन्। कहिल्यै यो शंकामा आउनु हुँदैन— यो त कहिल्यै परिवर्तन हुन सक्दैन, यो त हो नै यस्तो... वा यसले केही गर्न सक्दैन, म नै सबैथोक हुँ... यो केही होइन। यस प्रकारको अहम् र वहम् छोडेर, कमजोरी वा खराबीलाई जानेर पनि क्षमा गर्ने रहमदिल बच्चाहरू नै विश्व कल्याणको सेवामा सफल हुन्छन्।

स्लोगन:- जहाँ ब्राह्मणहरूको तन-मन-धनको सहयोग हुन्छ, त्यहाँ सफलता हुन्छ।